

Οι Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας Πιστεύουν . . .

Ο Αιώνιος Θεός το Άγιο Πνεύμα ήταν σε δράση με τον Πατέρα και τον Υιό κατά τη δημιουργία, την ενσάρκωση και τη λύτρωση. Ενέπνευσε τους συγγραφείς της Βίβλου. Ενέπλησε τη ζωή του Χριστού με δύναμη. Ελκύει και ελέγχει τις ανθρώπινες υπάρξεις. Ανανεώνει και μεταμορφώνει στην εικόνα του Θεού εκείνους οι οποίοι ανταποκρίνονται. Απεσταλμένος από τον Πατέρα και τον Υιό να είναι πάντοτε με τα παιδιά Του, διαχέει τα πνευματικά χαρίσματα στην εκκλησία, την ενδυναμώνει ώστε αυτή να δώσει τη μαρτυρία της για το Χριστό, και σε αρμονία με τη Γραφή την οδηγεί σε όλη την αλήθεια. -

Βασικές αλήθειες, 5

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΘΕΟΣ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Αν και η σταύρωση δημιούργησε αμηχανία, αγωνία και τρόμο στους οπαδούς του Χριστού, η ανάσταση έφερε γλυκοχάραμα στη ζωή τους. Όταν ο Χριστός έσπασε τις αλυσίδες του θανάτου, η βασιλεία του Θεού ανέτειλε στην καρδιά τους.

Τώρα μια άσβεστη φλόγα έκαιγε στην ψυχή τους. Οι διανοήσεις που πριν από μερικές εβδομάδες είχαν ορθώσει απειλητικά φράγματα μεταξύ των μαθητών, κατέρρευσαν. Εξομολογήθηκαν τις αμαρτίες τους ο ένας προς τον άλλον, και ανοίχθηκαν περισσότερο για να δεχθούν μέσα τους τον Ιησού, τον αναστηθέντα Βασιλιά.

Η ενότητα του ποιμνίου το οποίο είχε διασκορπισθεί, αυξανόταν καθώς περνούσαν τις ημέρες στην προσευχή. Μια αξέχαστη ημέρα προσεύχονταν στο Θεό όταν μια βοή σαν ήχος ανεμοστρόβιλου πέρασε ανάμεσά τους. Σαν να είχε γίνει ορατή η φλόγα που έκαιγε στην καρδιά τους, πύρινες γλώσσες κάθισαν στο κάθε κεφάλι. Σαν μια βίαιη φωτιά, το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε επάνω τους.

Πλήρεις Πνεύματος, οι μαθητές δεν μπορούσαν να συγκρατήσουν τη νέα φλογερή αγάπη και χαρά για τον Ιησού. Δημόσια και με ενθουσιασμό άρχισαν να κηρύττουν τα καλά νέα της σωτηρίας. Αναστατωμένοι από το θόρυβο, ένα πλήθος από ντόπιους και από προσκυνητές διαφόρων εθνικοτήτων συνέρρευσαν στο οίκημα. Ξαφνιασμένοι και απορημένοι, άκουγαν - στη δική τους γλώσσα - την ισχυρή

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

μαρτυρία για τα μεγάλα έργα του Θεού να τα παρουσιάζουν με απλοϊκό τρόπο οι Γαλιλαίοι.

“Δεν καταλαβαίνω τι σημαίνουν αυτά;” έλεγε ο ένας. Άλλοι τους περνούσαν για μεθυσμένους. Ο Πέτρος υψώνοντας τη φωνή του πάνω από την οχλοβοή, είπε: “Όχι! Είναι εννέα η ώρα το πρωί. Αυτά που ακούτε και βλέπετε, έχουν γίνει επειδή ο αναστημένος Ιησούς Χριστός κάθισε στα δεξιά του Θεού και τώρα μας έδωσε το Άγιο Πνεύμα.” (Πράξ. β’).

Ποιος Είναι το Άγιο Πνεύμα;

Η Βίβλος αποκαλύπτει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ένα πρόσωπο, όχι μια απρόσωπη δύναμη. Δηλώσεις όπως, «εφάνη εύλογον εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς» (Πράξ. ιε’28), αποκαλύπτει ότι οι πρώτοι Χριστιανοί αποδέχονταν το Άγιο Πνεύμα ως πρόσωπο. Ο Χριστός επίσης μίλησε για το Άγιο Πνεύμα ως ένα ξεχωριστό πρόσωπο λέγοντας: «Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς.» (Ιωάν. ις’14). Η Γραφή αναφερόμενη στον Τριαδικό Θεό, περιγράφει το Πνεύμα ως πρόσωπο. (Μαθ. κη’19, Β΄Κορ. ιγ’14).

Το Άγιο Πνεύμα είναι προσωπικότητα. Αγωνίζεται (Γέν. ς’3), διδάσκει (Λουκά ιβ’12), ελέγχει (Ιωάν. ις’8), κατευθύνει τις υποθέσεις της εκκλησίας (Πράξ. ιγ’2), βοηθάει και μεσιτεύει (Ρωμ. η’26), εμπνέει (Β΄Πέτρ. α’21), και αγιάζει (Α΄Πέτρ. α’2). Αυτές οι δραστηριότητες δεν μπορούν να επιτελεσθούν απλώς από μια δύναμη, μια επιρροή ή ιδιότητα του Θεού. Μόνο ένα πρόσωπο μπορεί να τις κάνει.

Το Άγιο Πνεύμα Είναι Αληθινά Θεός

Η Γραφή δέχεται το Άγιο Πνεύμα ως Θεό. Ο Πέτρος είπε στον Ανανία ότι ψευδόμενος στο Άγιο Πνεύμα, «δεν εψεύσθης εις ανθρώπους αλλά εις τον Θεόν». (Πράξ. ε’3,4). Ο Ιησούς δίνει τον ορισμό της ασυγχώρητης αμαρτίας ως «βλασφημία κατά του Πνεύματος» λέγοντας: «Όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

αυτόν. Όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι» (Ματθ. ιβ΄31,32). Αυτό μπορεί να αληθεύει μόνο αν το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός.

Η Γραφή αποδίδει τις θείες ιδιότητες και στο Άγιο Πνεύμα. Αυτός είναι ζωή. Ο Παύλος αναφέρεται σε Αυτόν ως «το Πνεύμα της ζωής» (Ρωμ. η΄2). Αυτός είναι αλήθεια. Ο Χριστός Τον ονομάζει «το Πνεύμα της αληθείας» (Ιωάν. ις΄13). Οι εκφράσεις «διά της αγάπης του Πνεύματος» (Ρωμ. ι-ε΄30), «το Πνεύμα το Άγιον του Θεού» (Εφεσ. δ΄30) αποκαλύπτουν ότι η αγάπη και η αγιότητα είναι μέρος της φύσης Του.

Το Άγιο Πνεύμα είναι παντοδύναμο. Διανέμει πνευματικά χαρίσματα «ιδία εις έκαστον καθώς θέλει» (Α΄Κορ. ιβ΄11). Είναι πανταχού παρών. Θα «μείνη» με το λαό Του «εις τον αιώνα». (Ιωάν. ιδ΄16). Κανένας δεν μπορεί να διαφύγει της επιρροής. Του (Ψαλμ. ρλθ΄7-10). Είναι επίσης παντογνώστης, «επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα, και τα βάθη του Θεού», «και τα του Θεού ουδείς γινώσκει, ειμή το Πνεύμα του Θεού». (Α΄Κορ. β΄10,11).

Τα έργα του Θεού συνδέονται με το Άγιο Πνεύμα. Συμμετέχει στη δημιουργία και στην ανάσταση. Ο Ιώβ είπτε: «Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε, και η πνοή του Παντοδυνάμου με εζωοποίησε» (Ιώβ λγ΄4). Ο Ψαλμωδός λέει: «Εξαποστέλλεις το πνεύμα σου, κτίζονται.» (Ψαλμ. ρδ΄30). Ο Παύλος δήλωσε: «Ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρών, θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών, διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν.» (Ρωμ. η΄11).

Μόνο ένας πανταχού παρών προσωπικός Θεός, όχι μια απρόσωπη επιρροή, ούτε μια δημιουργημένη ύπαρξη θα μπορούσε να επιτελέσει το θαύμα να φέρει το θεϊκό Χριστό σε ένα άτομο - τη Μαρία. Στην Πεντηκοστή το Πνεύμα έκανε το Θεάνθρωπο Ιησού παγκοσμίως παρόντα σε εκείνους οι οποίοι ήθελαν να Τον δεχθούν.

Το Άγιο Πνεύμα λαμβάνεται ίσος προς τον Πατέρα και τον Υιόν στην ιερολογία του βαπτίσματος (Ματθ. κη΄19),

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

στην αποστολική ευλογία (Β΄Κορ. ιγ΄13), και στην αναφορά για τα πνευματικά χαρίσματα (Α΄Κορ. ιβ΄4-6).

Το Άγιο Πνεύμα και η Θεότητα

Από την αιωνιότητα ο Θεός το Άγιο Πνεύμα συνυπήρχε στη Θεότητα ως το τρίτο μέλος. Ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι εξίσου αυθύπαρκτοι. Αν και ο καθένας είναι ίσος, μια λειτουργική σχέση υπάρχει μέσα στην Αγία Τριάδα. (Δείτε κεφάλαιο 2).

Η αλήθεια για το Θεό Άγιο Πνεύμα κατανοείται καλύτερα καθώς βλέπουμε μέσα από τον Ιησού. Όταν το Άγιο Πνεύμα έρχεται στους πιστούς, έρχεται ως το «Πνεύμα του Χριστού» - δεν έρχεται με το δικό Του δικαίωμα φέροντας τα διαπιστευτήριά Του. Η δράση Του στην ιστορία επικεντρώνεται στην αποστολή του Χριστού για τη σωτηρία. Το Άγιο Πνεύμα είχε ενεργό συμμετοχή στη γέννηση του Χριστού (Λουκά α΄35), επιβεβαίωσε τη δημόσια διακονία Του στο βάπτισμα (Ματθ. γ΄16,17), και έφερε στην ανθρωπότητα τα ευεργετήματα που απορρέουν από την εξιλαστήρια θυσία και ανάσταση του Ιησού. (Ρωμ. η΄11).

Στη Θεότητα το Πνεύμα φαίνεται να εκπληρώνει το ρόλο του εκτελεστή. Όταν ο Πατέρας έδωσε τον Υιό Του στον κόσμο (Ιωάν. γ΄16), η σύλληψη έγινε διά Πνεύματος Αγίου. (Ματθ. α΄18-20). Το Άγιο Πνεύμα ήρθε να ολοκληρώσει το σχέδιο, να το κάνει πραγματικότητα.

Η άμεση συμμετοχή του Αγίου Πνεύματος στη δημιουργία

φαίνεται με την ενεργό παρουσία Του (Γέν. α΄2). Η προέλευση και η διατήρηση της ζωής εξαρτάται από την ενέργειά Του. Η απομάκρυνσή Του σημαίνει θάνατος. Η Γραφή λέει, εάν ο Θεός «σύρει εις εαυτόν το πνεύμα αυτού και την πνοήν αυτού, πάσα σαρξ θέλει εκπνεύσει ομού, και ο άνθρωπος θέλει επιστρέψει εις το χώμα». (Ιώβ λδ΄14,15, λγ΄4). Μπορούμε να δούμε ανατακτάσεις του δημιουργικού έργου του Πνεύματος στο αναδημιουργικό έργο Του, σε κάθε πρόσωπο που είναι ανοικτό στο Θεό. Ο Θεός επιτελεί το

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

έργο Του με τα άτομα διαμέσου του Δημιουργού Πνεύματος. Έτσι, στην ενσάρκωση, στη δημιουργία και στην αναδημιουργία το Πνεύμα έρχεται να οδηγήσει την πρόθεση του Θεού στην εκπλήρωσή της.

Το Πνεύμα για το Οποίο Δόθηκε Υπόσχεση

Ήμασταν προορισμένοι για κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος (Α΄ Κορ. γ΄16). Η αμαρτία του Αδάμ και της Εύας τους χώρισε και από τον Κήπο και ως κατοικητήριο του Πνεύματος. Ο χωρισμός συνεχίζεται, και το μέγεθος της κακίας πριν από τον Κατακλυσμό έκανε το Θεό να δηλώσει: «Δεν θέλει καταμείνει πάντοτε το πνεύμα μου μετά του ανθρώπου.» (Γέν. ζ΄3).

Στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης το Πνεύμα εφοδίαζε ορισμένα άτομα με δυνατότητες να επιτελέσουν ένα ειδικό έργο (Αρ. κδ΄2, Κριτ. ζ΄34, Α΄Σαμ. ι΄6). Κατά διαστήματα είναι «εν τω μέσω» ατόμων. (Ησ. ξγ΄11). Αναμφίβολα οι γνήσιοι πιστοί είχαν πάντοτε συναίσθηση της παρουσίας Του, αλλά η προφητεία προείπε μια επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος «εις πάσαν σάρκα» (Ιωήλ β΄28) - μια εποχή όταν η μεγαλύτερη εκδήλωση του Αγίου Πνεύματος θα εγκαινίαζε μια νέα περίοδο.

Όσο ο κόσμος παρέμενε στα χέρια του σφετεριστή, η επιφοίτηση της πληρότητας του Αγίου Πνεύματος έπρεπε να περιμένει. Πριν το Άγιο Πνεύμα μπορέσει να επιχυθεί σε κάθε σάρκα, ο Χριστός έπρεπε να ολοκληρώσει την επίγεια διακονία Του και να κάνει την εξιλαστήρια θυσία. Στρέφοντας την προσοχή στη διακονία του Χριστού που είναι διακονία του Πνεύματος, ο Ιωάννης Βαπτιστής είπε: «Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μεάνοιαν, ο δε οπίσω μου ερχόμενος . . . θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω.» (Μαθ. γ΄11). Αλλά τα ευαγγέλια δεν αποκαλύπτουν ο Χριστός να βαπτίζει με Άγιο Πνεύμα. Ακριβώς λίγες ώρες πριν το θάνατό Του, ο Ιησούς υποσχέθηκε στους μαθητές Του: «Θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, το Πνεύμα της

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

αληθείας.» (Ιωάν. ιδ´16,17). Η υπόσχεση του βαπτίσματος του Πνεύματος πραγματοποιήθηκε στο σταυρό; Κανένα περιστέρι δεν παρουσιάσθηκε την Παρασκευή της σταύρωσης - παρά μόνο σκοτάδι και αστραπές.

Μόνο μετά την ανάστασή Του ο Χριστός εμφύσησε το Πνεύμα στους μαθητές Του (Ιωάν. κ´22). Είπε: «Ιδού, εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του Πατρός μου εφ'υμάς. Σεις δε καθίσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ, εωσού ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους.» (Λουκά κδ´49). Αυτή τη δύναμη θα τη λάμβαναν «όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ'υμάς», κάνοντας τους μαθητές μάρτυρες Του μέχρι τα πέρατα της γης. (Πράξ. α´8).

Ο Ιωάννης έγραψε: «Δεν ήτο έτι δεδομένον Πνεύμα Άγιον, επειδή ο Ιησούς έτι δεν εδοξάσθη.» (Ιωάν. ζ´39). Η αποδοχή της θυσίας του Χριστού από τον Πατέρα αποτελούσε προϋπόθεση για την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος.

Η νέα περίοδος ανέτειλε μόνο όταν ο νικητής Κύριός μας κάθισε στο θρόνο του ουρανού. Τότε μόνο μπορούσε να στείλει το Άγιο Πνεύμα στην πληρότητά Του. Ο Πέτρος είπε: «Αφού λοιπόν υψώθη διά της δεξιάς του Θεού», «εξέχεε τούτο [το Άγιο Πνεύμα]» (Πράξ. β´33) στους μαθητές Του, οι οποίοι, περιμένοντας με αγωνία αυτό το γεγονός, «ενέμενον ομοθυμαδόν εις την προσευχήν και την δέησιν». (Πράξ. α´5,14). Κατά την Πεντηκοστή, πενήντα μέρες μετά το Γολγοθά, η νέα περίοδος ξεκίνησε ορμητικά με όλη τη δύναμη της παρουσίας του Πνεύματος. «Και εξαίφνης έγινεν ήχος εκ του ουρανού, ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγένεον όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι [οι μαθητές] . . . και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου.» (Πράξ. β´2-4).

Η αποστολή του Ιησού καθώς και αυτή του Αγίου Πνεύματος είναι απόλυτα αλληλένδετες. Η πληρότητα του Αγίου Πνεύματος δεν μπορούσε να δοθεί μέχρις ότου ο Ιησούς ολοκληρώσει την αποστολή Του. Και ο Ιησούς, με τη σειρά Του, συνελήφθη εκ Πνεύματος Αγίου (Μαθθ. α´8-21), βα-

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

πίσθηκε με το Πνεύμα (Μάρκ. α΄9,10), οδηγήθηκε από το Πνεύμα (Λουκά δ΄1), επιτέλεσε τα θαύματά Του διαμέσου του Πνεύματος (Μαθ. ιβ΄24-32), πρόσφερε τον εαυτό Του στο Γολγοθά διά του Πνεύματος (Εβρ. θ΄14,15), και αναστήθηκε διά του Πνεύματος (Ρωμ. η΄11).

Ο Ιησούς ήταν το πρώτο πρόσωπο που είχε την εμπειρία της πληρότητας του Αγίου Πνεύματος. Η εκπληκτική αλήθεια είναι ότι ο Κύριος θέλει να επιχύσει το Πνεύμα Του σε εκείνους οι οποίοι ειλικρινά Τον λαχταρούν.

Η Αποστολή του Αγίου Πνεύματος

Το βράδυ της προηγούμενης του θανάτου του Χριστού, τα λόγια για την επικείμενη αναχώρησή Του αναστάτωσαν τους μαθητές Του. Αμέσως τους βεβαίωσε ότι θα λάμβαναν το Άγιο Πνεύμα ως προσωπικό αντιπρόσωπό Του. Δε θα έμεναν ορφανοί. (Ιωάν. ιδ΄18).

Η Προέλευση της Αποστολής. Η Καινή Διαθήκη αποκαλύπτει το Άγιο Πνεύμα ως τη μοναδική οδό. Ονομάζεται «το Πνεύμα του Υιού αυτού» (Γαλ. δ΄6), «το Πνεύμα του Θεού» (Ρωμ. η΄9), «το Πνεύμα του Χριστού» (Ρωμ. η΄9, Α΄Πέτρ. α΄11), «το Πνεύμα του Ιησού Χριστού». Φιλιπ. α΄19). Ποιος καθόρισε την προέλευση της αποστολής του Αγίου Πνεύματος; Ο Ιησούς Χριστός ή ο Πατέρας;

Όταν ο Χριστός αποκάλυψε την προέλευση της αποστολής του Αγίου Πνεύματος σε ένα χαμένο κόσμο, ανέφερε δύο πηγές. Πρώτον, αναφέρθηκε στον Πατέρα: «Θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα και θέλει σας στείλει άλλον Παράκλητον» (Ιωάν. ιδ΄16, επίσης ιε΄26 «παρά του Πατρός»). Ονόμασε το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος «επαγγελίαν του Πατρός» (Πράξ. α΄4). Δεύτερον, ο Χριστός αναφέρθηκε στον εαυτό Του: «Θέλω πέμψει αυτόν [τον Παράκλητον] προς εσάς.» Έτσι, το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται και από τον Πατέρα και από τον Υιό.

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

Η Αποστολή Του στον Κόσμο. Δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε την Κυριότητα του Χριστού παρά μόνο με την επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Ο Παύλος είπε: «Ουδείς δύναται να εἶπη Κύριον τον Ιησούν, εἰμὴ διὰ Πνεύματος Αγίου.» (Α΄Κορ. ιβ΄3).

Μας έχει δοθεί η βεβαιότητα ότι, διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, ο Χριστός, «το φως το αληθινόν. . . φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον» (Ιωάν. α΄9). Η αποστολή Του είναι ότι «θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης, και περί κρίσεως». (Ιωάν. ις΄8).

Πρώτον, το Άγιο Πνεύμα μας οδηγεί σε ένα βαθύτερο έλεγχο της αμαρτίας, και ιδιαίτερα της αμαρτίας να μη δεχθούμε το Χριστό. (Ιωάν. ις΄9). Δεύτερον, το Πνεύμα παροτρύνει όλους να δεχθούμε τη δικαιοσύνη του Χριστού. Τρίτον, το Άγιο Πνεύμα μας ειδοποιεί για την κρίση. Είναι ένα ισχυρό μέσον για να παρακινήσει τις σκοτισμένες διάνοιες στην ανάγκη της μετάνοιας και επιστροφής.

Όταν έχουμε μετανοήσει, μπορούμε να αναγεννηθούμε με το βάπτισμα «εξ ύδατος και Πνεύματος» (Ιωάν. γ΄5). Τότε η ζωή μας είναι νέα επειδή γίναμε κατοικητήριο του Πνεύματος του Χριστού.

Η Αποστολή Του για τους Πιστούς. Η πλειονότητα των εδαφίων που αφορούν στο Άγιο Πνεύμα, αναφέρεται στη σχέση Του με το λαό του Θεού. Η αγιάζουσα επιρροή Του οδηγεί στην υποταγή (Α΄Πέτρ. α΄2), αλλά κανείς δε συνεχίζει να έχει την εμπειρία της μόνιμης παρουσίας χωρίς την εκπλήρωση ορισμένων όρων. Ο Πέτρος λέει ότι ο Θεός έδωσε το Πνεύμα Του «εις τους πειθαρχούντας εις αυτόν» (Πράξ. ε΄32).¹ Έτσι, οι πιστοί ειδοποιούνται να μην αντιστέκονται στο Άγιο Πνεύμα, να μη λυτούν και να μη σβήνουν το Άγιο Πνεύμα (Πράξ. ζ΄51, Εφεσ. δ΄30, Α΄Θεσ. ε΄19)

Τι κάνει το Πνεύμα για τους πιστούς;

1. Συμπαρίσταται τους πιστούς. Παρουσιάζοντας το Άγιο Πνεύμα, ο Χριστός το ονόμασε «άλλον Παράκλητον»

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

(Ιωάν. ιδ΄16), που εδώ έχει την έννοια του Μεσολαβητή, του Μεσίτη ή του Συνηγόρου.

Ο μόνος άλλος *Παράκλητος* που αναφέρεται στη Γραφή είναι ο ίδιος ο Χριστός. Αυτός είναι ο Συνήγορος ή Μεσολαβητής μας ενώπιον του Πατέρα. «Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν Παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον Δίκαιον.» (Α΄Ιωάν. β΄1).

Ως Μεσολαβητής, Μεσίτης και Παράκλητος, ο Χριστός παρουσιάζει εμάς στο Θεό και αποκαλύπτει το Θεό σε μας. Ταυτόχρονα, το Πνεύμα μάς οδηγεί στο Χριστό και εκδηλώνει τη χάρη του Χριστού σε μας. Αυτό εξηγεί γιατί το Πνεύμα ονομάζεται το «Πνεύμα της χάριτος» (Εβρ. ι΄29). Μία από τις μέγιστες δρατηριότητές Του είναι η προσφορά της λυτρώνουσας χάρις του Χριστού στους ανθρώπους. (Α΄Κορ. ιε΄10, Ιωάν. δ΄5,6).

2. Φέρει την αλήθεια του Χριστού. Ο Χριστός ονόμασε το Άγιο Πνεύμα το «Πνεύμα της αληθείας». (Ιωάν. ιδ΄17, ιε΄26, ις΄13). Οι λειτουργίες Του περιλαμβάνουν: να «σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς» (Ιωάν. ιδ΄26) και να «σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν» (Ιωάν. ις΄13). Το μήνυμά Του μαρτυρεί για τον Ιησού Χριστό (Ιωάν. ιε΄26). Ο Χριστός είπε: «Δεν θέλει λαλήσει αφ΄εαυτού, αλλά όσα αν ακούση, θέλει λαλήσει και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα» (Ιωάν. ις΄13,14).

3. Φέρνει την παρουσία του Χριστού. Όχι μόνο φέρνει το μήνυμα για το Χριστό, αλλά φέρνει την ίδια την παρουσία του Χριστού. Ο Ιησούς είπε: «Συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ, διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος [το Άγιο Πνεύμα Ιωάν. ιδ΄16,17] δεν θέλει ελθεί προς εσάς. Αλλ΄αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς.» (Ιωάν. ις΄7).

Εμποδιζόμενος από την ανθρώπινη φύση, ο Άνθρωπος Ιησούς δεν ήταν πανταχού παρών, γ΄αυτό και επιβαλλόταν η αναχώρησή Του. Διαμέσου του Αγίου Πνεύματος μπορούσε να είναι παντού και πάντοτε. Ο Ιησούς είπε: «Εγώ

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, το Πνεύμα της αληθείας.» Και έδωσε τη βεβαιότητα ότι το Πνεύμα «μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει είσθαι. Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς, έρχομαι προς εσάς» (Ιωάν. ιδ'16-18). «Το Άγιο Πνεύμα είναι αντιπρόσωπος του Χριστού, αλλά απεκδυμένο από την ανθρώπινη προσωπικότητα και ανεξάρτητο από αυτή.»²

Κατά την ενσάρκωση, το Άγιο Πνεύμα έφερε την παρουσία του Χριστού σε ένα πρόσωπο - τη Μαρία. Στην Πεντηκοστή, το Άγιο Πνεύμα έφερε το νικητή Χριστό στον κόσμο. Οι υποσχέσεις του Χριστού: «Δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει» (Εβρ. ιγ'5), και «εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ. κη'20), πραγματοποιήθηκαν διαμέσου του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό η Καινή Διαθήκη δίνει στο Πνεύμα έναν τίτλο ο οποίος ποτέ δε χρησιμοποιήθηκε γι' Αυτόν στην Παλαιά Διαθήκη - «το Πνεύμα του Ιησού» (Φιλιπ. α'19.).

Όπως διαμέσου του Πνεύματος ο Πατέρας και ο Υιός κατοικούν μέσα στους πιστούς (Ιωάν. ιδ'23), έτσι και ο μόνος τρόπος οι πιστοί να κατοικήσουν στο Χριστό είναι διαμέσου του Αγίου Πνεύματος.

4. Καθοδηγεί τις δραστηριότητες της εκκλησίας. Εφόσον το Άγιο Πνεύμα φέρει την ίδια την παρουσία του Χριστού, είναι ο αληθινός αντιπρόσωπος του Χριστού στη γη. Ως το κέντρο εξουσίας σε θέματα πίστης και διδαχής, ο τρόπος με τον οποίον οδηγεί την εκκλησία, συμφωνεί πλήρως με τη Βίβλο. «Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του Προτεσταντισμού - χωρίς το οποίο δε θα υπήρχαν Διαμαρτυρόμενοι - είναι ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ο αληθινός αντιπρόσωπος ή διάδοχος του Χριστού στη γη. Το να εξαρτόμαστε από οργανώσεις, ή ηγήτορες, ή σοφία ανθρώπων, είναι να θέσουμε το ανθρώπινο στη θέση του θείου.»³

Το Άγιο Πνεύμα είχε στενή συνεργασία με την αποστολική εκκλησία στο θέμα της διαχείρισης. Στην επιλογή των ιεραποστόλων η εκκλησία εξασφάλιζε την οδηγία Του μέσα

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

από την προσευχή και νηστεία (Πράξ. ιγ'1-4). Τα επιλεγμένα άτομα ήταν γνωστά για την προθυμία τους στην οδήγία του Άγιου Πνεύματος. Το βιβλίο των Πράξεων τους περιγράφει ως «πλησθείς Πνεύματος Αγίου» (Πράξ. ιγ'9, 52). Οι δραστηριότητές τους ήταν υπό τον έλεγχο Του (Πράξ. ις'6,7). Ο Παύλος θύμισε στους πρεσβυτέρους της εκκλησίας ότι το Άγιο Πνεύμα τους έδωσε αυτή τη θέση (Πράξ. κ'28).

Το Άγιο Πνεύμα παίζει σπουδαίο ρόλο στην επίλυση σοβαρών δυσκολιών, οι οποίες απειλούν την ενότητα της εκκλησίας. Μάλιστα, η Γραφή παρουσιάζει τις αποφάσεις της συνόδου της πρώτης εκκλησίας με τις λέξεις: «Εφάνη εύλογον εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς . . .» (Πράξ. ιε'28).

5. Εφοδιάζει την εκκλησία με ειδικά χαρίσματα. Το Άγιο Πνεύμα επιδαψιλεύει ειδικά χαρίσματα στο λαό του Θεού. Στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης «το Πνεύμα του Κυρίου» ήρθε επάνω σε άτομα, δίνοντας εξαιρετικές δυνάμεις για να οδηγήσουν και να ελευθερώσουν τον Ισραήλ (Κριτ. γ'10, ς'34, ια'29 κ.λ.π.), και την ικανότητα να προφητεύουν (Αρ. ια'17,25,26, Β'Σαμ. κγ'2). Το Πνεύμα ήρθε επάνω στο Σαούλ και στο Δαβίδ όταν χρίστηκαν ηγήτορες του λαού του Θεού (Α'Σαμ. ι'6,10, ις'13). Σε μερικούς ανθρώπους η πλήρωση του Αγίου Πνεύματος τους έδωσε μοναδικές καλλιτεχνικές επιδεξιότητες (Εξ. κη'3, λα'3, λε'30-35).

Και στην πρώτη εκκλησία επίσης ο Χριστός διαμέσου του Αγίου Πνεύματος επιδαψίλευσε χαρίσματα στην εκκλησία Του. Το Πνεύμα διένειμε αυτά τα πνευματικά χαρίσματα στους πιστούς όπως έκρινε κατάλληλο, για να ωφεληθεί ολόκληρη η εκκλησία (Πράξ. β'38, Α'Κορ. ιβ'7-11). Προμήθευσε την ιδιαίτερη δύναμη, αναγκαία για τη διάδοση του ευαγγελίου στα πέρατα της γης. (Πράξ. α'8, δείτε επίσης το κεφάλαιο 16).

6. Γέμισε την καρδιά των πιστών. Η ερώτηση του Παύλου στους μαθητές της Εφέσου «ελάβατε Πνεύμα

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

Άγιον αφού επιστεύσατε;» (Πράξ. ιθ'2), είναι κρίσιμη ερώτηση για κάθε πιστό.

Όταν ο Παύλος έλαβε αρνητική απάντηση, έθεσε τα χέρια του επάνω στους μαθητές και έλαβαν το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος (Πράξ. ιθ'6).

Αυτό το περιστατικό δείχνει ότι ο έλεγχος της αμαρτίας τον οποίον προκαλεί το Άγιο Πνεύμα και η πλήρωση της ζωής με Άγιο Πνεύμα είναι δύο διαφορετικές εμπειρίες.

Ο Χριστός έδειξε την αναγκαιότητα της γέννησης «εξ ύδατος και Πνεύματος» (Ιωάν. γ'5). Ακριβώς πριν να αναληφθεί, ο Χριστός έδωσε την εντολή οι νεοφώτιστοι να βαπτίζονται «εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» (Ματθ. κη'19). Σύμφωνα με αυτή την εντολή, ο Πέτρος κήρυξε ότι «την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος» τη λαμβάνουν κατά το βάπτισμα (Πράξ. β'38). Και ο Παύλος βεβαιώνει τη σπουδαιότητα του βαπτίσματος του Αγίου Πνεύματος (δείτε κεφάλαιο 14), με την παρότρυνση οι πιστοί να πλησθούν Πνεύματος Αγίου (Εφεσ. ε'18).

Η πλήρωση του Αγίου Πνεύματος που μας μεταβάλλει στην εικόνα του Θεού, συνεχίζει το έργο του αγιασμού που άρχισε με την αναγέννηση. «Κατά το έλεος αυτού έσωσεν ημάς, διά λουτρού παλιγγενεσίας και ανακαινίσεως του Αγίου Πνεύματος, το οποίον εξέχεε πλουσίως εφ'ημάς, διά Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών.» (Τίτ. γ'5,6).

Η έλλειψη του Αγίου Πνεύματος καθιστά το έργο του ευαγγελίου αδύναμο. Μάθηση, τάλαντα, ευγλωττία, κάθε φυσικό και επίκτητο χάρισμα μπορεί να υπάρχουν, αλλά χωρίς την παρουσία του Αγίου Πνεύματος καμιά καρδιά δε θα αγγιχθεί, κανένας αμαρτωλός δε θα κερδιθεί στο Χριστό. Από την άλλη πλευρά, εάν ενωθούν με το Χριστό, εάν τα χαρίσματα του Πνεύματος γίνουν δικά τους, ακόμη και οι πιο φτωχοί και αγνοημένοι από τους μαθητές Του θα έχουν μια δύναμη που θα μιλάει στις καρδιές τους. Ο Θεός τους καθιστά διαύλους για να εκχυθεί η ύψιστη επιρροή στον κόσμο.»⁴

5. Θεός το Άγιο Πνεύμα

Το Άγιο Πνεύμα είναι ζωτικό. Όλες οι αλλαγές που ο Ιησούς επιφέρει σε μας, έρχονται με τη διακονία του Αγίου Πνεύματος. Ως πιστοί, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι χωρίς το Πνεύμα δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε.

Σήμερα το Άγιο Πνεύμα κατευθύνει την προσοχή μας στο μέγιστο δώρο της αγάπης που ο Θεός πρόσφερε στο πρόσωπο του Υιού Του. Κάνει έκκληση να μην αντισταθούμε στις κλήσεις Του, αλλά να δεχθούμε το μόνο τρόπο με τον οποίο μπορούμε να συμφιλιωθούμε με τον αξιαγάπητο και προσηνή Πατέρα.

Βιβλιογραφία και Σχόλια

1. Δείτε Arnold V. Wallenkampf, *New by the Spirit* (Mountain View CA: Pacific Press, 1978), σελ. 49,50.
2. White, *Η Ζωή του Χριστού*, σελ. 643.
3. LeRoy E. Froom, *The Coming of the Comforter*, Αναθεωρημένη έκδοση Washington D.C.: Review and Herald, 1949), σελ. 66,67.
4. White, *Testimonies for the Church* (Mountain View, CA: Pacific Press 1948), 8ος τόμος, σελ. 21,22.